חאיות
כות את
ורלן

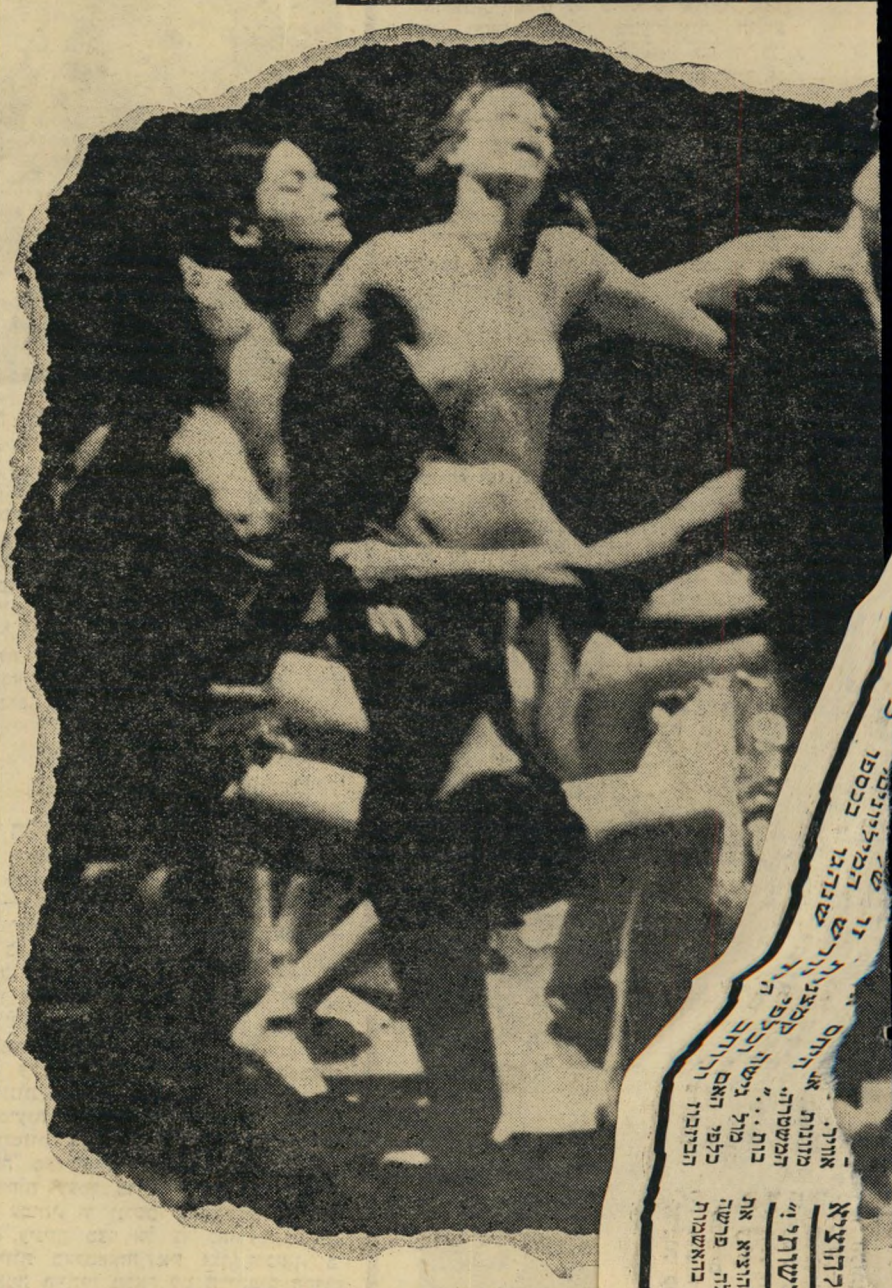

דם הפר

הוא דם אמיתי, לא דיו אדומה, כפי שהאמינו כמה מבקרים רכי־לב. בתצלום זה, מתוך הסרט המוקרן בהצגה, נראית אחת הבנות כשהיא מורחת עצמה בדמו של פר שחוט, תוך הפגנת טירוף־חושים ואכסטאזה, הנראים אמיתיים.

צונית שלנו, מעידה לא רק על גסות־רוח, אלא גם על בורות.״ מצליפה אחת השחק־ניות, רות דורון. כהוכחה, היא שולפת את ספר הטראגדיות היווניות, קוראת את הור־אות הבימוי של אוריפידס עצמו: ״הגה, כאן כותב אוירפידס ש,היו שם בתולות ו־נשים זקנות,״ היא מצטטת. ״פולחן דיוני־סוס היה מיועד לנשים בנות כל הגילים — וכל הצורות. לא חיפשו מועמדות לצילו־מים עבור הפלייבוי.״

גועל, בחילה

ה בנות האחרות, הפחות אמיצות, מודות כי הפגישה עם הביקורות ה־שליליות והקהל המזועזע — הותירה בהן מישקעים מרירים, גרמה לירידה במוראל.

״אי אפשר לא לקחת ללב,״ אומרת נו־רית אמיר הרגישה. ״בזמן שמציגים את הסרט, אנחנו עוברות לשבת בתוך הקהל ומקשיבות לתגובות.* בעוד שביחס להצגה כולה, אפשר לומר שהתגובות הן מעור־בות, הרי שבקשר לסרט אין ויכוח: כולם מסכימים שהוא רע. חלק מגחכים, וחלק טוענים להרגשת גועל או בחילה. בשבילנו — לאחר שהתייחסנו כל כך ברצינות אל מה שעשינו בזמן ההסרטה — זה איום, לשבת ולהקשיב לתגובות האלה... זה מוציא את החשק להוסיף ולהופיע בהצגה.״

לא רק המבקרים שברו את הבנות: ״אני חושבת שהקהל הישראלי הוא פשוט קהל גרוע.״ אומרת משתתפת אחרת, לאה מכנס. ״מה שהוא מחפש בתיאטרון זה רק בידור. הוא רוצה לראות קומדיות ולצאת מה־תיאטרון בהרגשה טובה. כשמציגים בפניו הצגה כמו הבכחאי — הוא מתרגז. יש לו הרגשה שרימו אותו.״

״לא כל־כך איכפת לי שהקהל אינו מקבל

(המשך בעמוד 22)

* בתוך ההצגה מוצג סרט, בו נראות הבנות שוחטות שור ומורחות גופן בדמו.

בכחאית מלטפת בכחאית

בסצינה זו מתוך הסרט המוקרן בהצגה, מלטפת דיאן גרפילד (יו־שבת) את גופה העירום של שרית ישי (שוכבת), בתחילתו של יום חדש המוקדש לפולחן אל היין היווני דיוניסוס. קטע זה היה אחד מאותם קטעים שהרגיזו מאוד את המבקרים.

מוד על תכונותיו האסתטיות של העירום שהפגינו.

מין לזקנות ומכוערות

מ ה שבעצם לא היה כל כך מדוייק. שכן מבין עשר הצעירות המשתתפות בבכחאי, לפחות שלוש הן יפהפיות אמי־תיות. גילגי רוטפילד (26) היא דוגמנית אנגליה שחורת שיער, בעלת גוף משגע וחזה קלאסי. ננסי פריים, בעלת שיער בלונדיני גולש ופני אשה־ילדה מקסימים, ניראית כנסיכה אנגליה מהאגדות. ודיאן* גרפילד היא בעלת פנים מושלמים ונדירים ביופיים. גם שאר המשתתפות בהצגה אינן ניראות כנערות הסובלות בגלל צורתן ה־חיצונית.

״ההתייחסות של המבקרים לצורה החי־

* מתחרז עם דיין.